

**Актуален списък на делата във Върховния касационен съд,
свързани с организирана престъпност, четвърто тримесечие на 2022 г.**

Дата на заседание, дело №, докладчик, правна квалификация на деянието, подсъдим/и	Резултат
<p>17.10.2022 г. – н. д. № 521/2022 г., I н. о., докладчик: Румен Петров, чл. 354 от НК Делото е образувано дело по касационен протест против присъда от 14.01.2022 г. по в.н.о.х.д. № 112/2021 г. на Апелативния специализиран наказателен съд (АСНС). С обжалваната присъда е отменена първоинстанционната присъда от 20.12.2016 г. по н.о.х.д. № 1035/2016 г. на Специализирания наказателен съд (СНС) в частта, с която подсъдимият Л. Ж. З. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 354 „в“, ал. 3 вр. ал. 2 вр. ал. 1 и са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, отложено с изпитателен срок от 5 години, и „глоба“ в размер на 10 000 лева, като е признат от АСНС за невинен по това обвинение. Първоинстанционната присъда е потвърдена в останалата ѝ част, включително тази, с която Л. Ж. З. е признат за невинен в извършено престъпление по чл. 354 „в“, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК. Касационното производство е трето поред. При предходните касационни производства (к.н.д. № 805/2017 г. и к.н.д. № 738/2020 г.) делото е връщано на въззивната инстанция за ново разглеждане. С протеста са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на закона и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, с искане да се отмени присъдата по в.н.о.х.д. № 112/2021 г. на АСНС и да се реши делото по същество, като се осъди Л. Ж. З. съобразно повдигнатите му обвинения.</p>	<p>С решение № 50158/27.10.2022 г. ВКС реши: Оставя в сила въззивна присъда № 1/14.10.2022 г., постановена по в.н.о.х.д. № 112/2021 г. по описа на Апелативния специализиран наказателен съд.</p>
<p>28.10.2022 г. – н. д. № 769/2022 г., II н. о., докладчик: Петя Шишкова, чл. 321 от НК Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите Н. Н. Ч. и А. А. В. срещу решението от 04.08.2022 г. по в.н.о.х.д. № 91/2022 г. на Софийския апелативен съд – АСНС – закрит, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 1904/2020 г. на Специализирания наказателен съд. С нея Н. Н. Ч. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК (участие в организирана престъпна група (ОПГ), създадена с користна цел и с цел извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 1 и 2 от НК), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, изпълнението на което е отложено за срок от 3 години. Със същата присъда А. А. В. е признат за виновен в извършването на престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ, създадена с користна цел и с цел извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 1 и 2 от НК), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, и по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК (държане на високорискови наркотични вещества), за което му е определено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и „глоба“ в размер на 3000 лева. На подсъдимия е наложено едно общо</p>	<p>С Решение № 171/16.12.2022 г. ВКС реши: Отменя решение № 50001 от 04.08.2022 г. по в.н.о.х.д. № 91/2022 г. на АСНС и връща делото за ново разглеждане от въззивната инстанция.</p>

<p>най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, отложено за срок от 4 години, като към него е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 3000 лева.</p> <p>В касационната жалба на Н. Н. Ч. се посочва касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК – съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело и до нарушение на материалния закон – чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК, като се иска отмяна на атакуваното въззивно решение и оправдаване на подсъдимия.</p> <p>С касационната жалба на А. А. В. се заявява касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК – нарушение на материалния закон, поради недоказаност на обвинението за участието в ОПГ и приложение на чл. 9, ал. 2 от НК поради малозначителност на държането на високорисковите наркотични вещества, като се иска отмяна на атакуваното решение и оправдаване на подсъдимия.</p>	
<p>22.11.2022 г. – н. д. № 761/2022 г., III н. о., докладчик: Мария Митева, чл. 142, ал. 2, т. 7 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест срещу присъдата от 30.05.2022 г. по в.н.о.х.д. № 323/2021 г. на САС – АСНС – закрит.</p> <p>С присъда от 18.02.2021 г. по н.о.х.д. № 554/2015 г. на СНС подсъдимите Р. Й. Б., Д. Н. Б., М. Р. К. и П. В. В. са признати за виновни в това, че: първите трима от неустановена дата през м. май 2011 г. до 18.07.2012 г., а П. В. В. – в периода от 01.08.2011 г. до 18.07.2012 г., в гр. София, гр. Казанлък и гр. Бургас се сговорили в това число и с И. Д. И. (по отношение на когото наказателното производство е прекратено), да вършат в страната престъпления по чл. 255, ал. 1 и ал. 3 от НК. Осъдени са за престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК, като са оправдани по първоначално повдигнатото им обвинение по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (на Р. Й. Б.), и по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (на останалите трима подсъдими). Наложени са им следните наказания: на Р. Й. Б., Д. Н. Б. и М. Р. К. – „пробация“ с пробационните мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 2 години с явяване два пъти седмично, „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 2 години и „безвъзмезден труд в полза на обществото по 200 часа годишно“ за срок от 2 години; на П. В. В. – „пробация“ с пробационните мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 1 година и 6 месеца с явяване два пъти седмично, „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 1 година и 6 месеца, „безвъзмезден труд в полза на обществото по 200 часа годишно“ за срок от 2 години.</p> <p>С атакуваната въззивна присъда е отменена първоинстанционната в частта, с която Р. Й. Б., Д. Н. Б., М. Р. К. и П. В. В. са признати за виновни в извършване на престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК, както и в частта за разноските, като вместо това АСНС признава:</p> <p>- Р. Й. Б. за невиновен в това през периода от началото на м. януари 2010 г. до 18.07.2012 г. на територията на гр. София, гр. Бургас и гр. Казанлък да е ръководил ОПГ, създадена с користна цел – да се вършат съгласувано в страната престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>свобода“ повече от 3 години – такива по чл. 255 от НК, с участници М. Р. К., П. В. В., Д. Н. Б. и И. Д. И., поради което е оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК;</p> <p>- Д. Н. Б., М. Р. К. и П. В. В. за невиновни в това през периода от началото на месец януари 2010 г. до 18.07.2012 г. на територията на гр. София, гр. Бургас и гр. Казанлък да са участвали в ОПГ с ръководител Р. Й. Б., създадена с користна цел – да се вършат съгласувано в страната престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години, поради което са оправдани по първоначално повдигнатите им обвинения за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК.</p> <p>Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.</p> <p>С касационния протест са заявени основанията за проверка по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, като се иска отмяна на атакуваната присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	
<p>25.11.2022 г. – н. д. № 836/2022 г., I н. о., докладчик: Валя Рушанова, чл. 321 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия Н. С. П. срещу присъдата от 20.09.2021 г. на АСНС – закрит по в.н.о.х.д. № 264/2020 г., с която е частично отменена присъдата по н.о.х.д. № 1821/2016 г. на СНС – закрит, като подсъдимият е признат за виновен в това, че в периода от неустановена дата на м. януари 2010 г. до края на 2011 г. в гр. София се е сговорил с М. Й. да вършат в страната престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 г. и чрез които се цели да се набави имотна облага, а именно трафик на хора, поради което му е наложено наказание „пробация“ за срок от 1 година.</p> <p>Първоначално формулираните обвинения са срещу А. П. за престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 2 от НК, М. Й. – чл. 321, ал. 3, пр. 2 вр. ал. 2 от НК, Ц. Ц. – чл. 321, ал. 3 пр. 2 вр. ал. 2 от НК, и други лица. С определение от 01.10.2015 г. производството е прекратено по отношение на тези лица, като делото продължава само по отношение на Н. С. П. за това, че в периода от неустановена дата на м. януари 2010 г. до 29.05.2012 г. в гр. София е участвал в организирана престъпна група, създадена с користна цел, и за това, че в периода от неустановена дата през м. септември 2011 г. до 29.05.2012 г. в гр. София в съучастие като съизвършител с В. И. набрал отделно лице – Р. Т., с цел да бъде използвана за развратни действия, както и по отношение на В. И. за това, че в периода от неустановена дата през м. септември 2011 г. до 29.05.2012 г. в гр. София в съучастие като съизвършител с Н. С. П. набрал отделно лице – Р. Т., с цел да бъде използвана за развратни действия, както и че в периода 2011 – 2012 г. е приел в гр. Антверпен, Кралство Белгия, няколко отделни лица от женски пол с цел да бъдат използвани за развратни действия – общо 4.</p> <p>С присъда от 26.02.2020 г. по н.о.х.д № 1821/2016 г. на СНС подсъдимите са признати за невиновни и оправдани по повдигнатите обвинения.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>По протест е образувано въззивното производство, по което е постановена сега обжалваната пред ВКС нова присъда.</p> <p>В жалбата се твърдят множество нарушения, свързани с игнориране от страна на съда на доказателствен материал и превратно тълкуване на доказателства, недопустимо изменение на обвинението и други нарушения.</p>	
<p>25.11.2022 г. – н. д. № 775/2022 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 321 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите Ю. Л. Х. и В. Е. Д. срещу присъдата от 01.07.2022 г. по в.н.о.х.д. № 286/2021 г. на САС – АСНС – закрит.</p> <p>С присъда от 28.05.2019 г. по н.о.х.д. № 2240/2017 г. на Специализирания наказателен съд В. Е. Д. и Ю. Л. Х. са признати за виновни за това, че в периода от 19.10.2010 г. до 02.11.2010 г. на територията на Република България се сговорили помежду си да вършат в страната престъпления, за които се предвижда наказание „лишаване от свобода“ за повече от 3 години и чрез които се цели да се набави имотна облага, а именно такива по чл. 215 от НК (престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК). На всеки от тях е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от по 2 години. Подсъдимите са признати за виновни и в това, че за периода от 07.10.2010 г. до 02.11.2010 г. в Република България и Република Турция при условията на продължавано престъпление като съизвършители и с цел да набавят за себе си имотна облага спомогнали да бъдат отчуждени чрез транспортирането им от посредствени извършители – шофьори, от България до неустановени населени места в Турция чужди движими вещи – товарни автомобили, за които предполагали, че са придобити от други лица чрез престъпление (кражба, обсебване), като укривателството е в големи размери – на обща стойност 324 110 лв. (престъпление по чл. 215, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК). На всеки от подсъдимите са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от по 3 години и „глоба“ в размер на по 7000 лв. Определено е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години за всеки от тях, като изпълнението е отложено за изпитателен срок от 5 години. Присъединено е наказанието „глоба“ в размер на по 7000 лева за всеки от двамата.</p> <p>С решение на АСНС първоинстанционната присъда е изменена в частта ѝ относно осъждането на В. Е. Д. и Ю. Л. Х. за престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК, като подсъдимите са признати за виновни в това да са извършили деянието в периода от началото на месец октомври 2010 г. до 02.11.2010 г., както и за това да са се сговорили да вършат престъпления по чл. 215 от НК и в Република Турция. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.</p> <p>По касационни жалби на подсъдимите пред ВКС е образувано к.н.д. № 279/2021 г., като с решение от 08.07.2021 г. въззивното решение на АСНС е отменено в частта за престъплението по чл. 321, ал. 6 от НК и делото е върнато за нова разглеждане в тази му част, а в останалата е оставено в сила за престъплението по чл. 215, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК.</p> <p>При новото разглеждане на делото с присъдата по в.н.о.х.д. № 286/2021 г. на АСНС</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>подсъдимите са признати за виновни за извършено престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК за определен период от време и частично са оправдани по това обвинение за друг период от време. Първоинстанционната присъда е потвърдена в частта относно размера на наложените наказания.</p> <p>В касационните жалби на Ю. Л. Х. и В. Е. Д. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Направените искания в условията на алтернативност са: за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимите, за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или за изменение на присъдата и намаляване на наложените наказания.</p>	
<p>23.01.2023 г. – н. д. № 290/2022 г., I н. о., докладчик: Румен Петров, чл. 130 и сл. от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите Т. В., А. К., С. Г., И. С., А. Н., С. Б., А. Я., С. Д. и Т. Г. срещу присъдата от 22.06.2020 г. на АСНС по в.н.о.х.д. № 43/2017 г.</p> <p>Производството пред Специализирания наказателен съд по н.о.х.д. № 1306/2013 г. е образувано по обвинителен акт срещу тринадесет лица – С. Б., И. С., М. А., С. Г., Т. Г., А. К., А. Н., С. Д., И. Д., Г. Г., Т. В., Т. Т. и А. Я., обвинени за участие във въоръжена ОПГ, създадена с користна цел и с цел да се вършат грабежи, заплахи, изнудване, разпространение на наркотични вещества, телесни повреди.</p> <p>С присъда от 01.04.2016 г. повечето от подсъдимите са признати за виновни, като са им наложени различни по размер наказания „лишаване от свобода“ и „глоба“. И. Д., Г. Г. и Т. Т. са оправдани по всички обвинения срещу тях. А. Я. е признат за невиновен и оправдан по обвинението за участие в ОПГ, но е признат за виновен и осъден за разпространяване на наркотични вещества.</p> <p>По в.н.о.х.д. № 43/2017 г. на АСНС е постановена атакуваната сега пред ВКС нова присъда, с която за едно от престъпленията (квалифицирана лека телесна повреда) наказателното производство е прекратено поради изтекла давност и са променени размерите на наказанията „лишаване от свобода“ и „глоба“ на част от подсъдимите. С. Д. е оправдан по едно от двете обвинения срещу него за квалифициран грабеж и по обвинението за закана, Т. В. е оправдан по обвинението за участие в ОПГ, М. А. е оправдан по обвинението за участие в ОПГ, което за този подсъдим е единствено обвинение. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена.</p>	
<p>23.01.2023 г. – н. д. № 470/2022 г., I н. о., докладчик: Валя Рушанова, чл. 253 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите П. Л. Б., Д. Г. Д. и С. Н. Ч. срещу решението от 25.01.2022 г. по в.н.о.х.д. № 536/2020 г. на АСНС, с което е отменена присъдата по н.о.х.д. № 2151/2019 г. на СНС в частта, с която на основание чл. 253, ал. 6 от НК са отнети в полза на държавата парични суми, и е потвърдена в останалата част. Делото е за трети път пред ВКС след решения по н. д. № 940/2016 г. и н. д. № 450/2018 г.</p> <p>С първоинстанционната присъда П. Л. Б. е признат за виновен в това, че от 27.02.2008 г. в гр. Враца до 07.04.2008 г. на територията на гр. София и гр. Враца извършил престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. 3, т. 1 вр. ал. 1, предл. 2 и чл. 54 от НК (ръководил ОПГ, създадена с цел да върши</p>	

престъпления против финансовата, данъчната и осигурителната система). Признат е за виновен и по чл. 253, ал. 5 вр. ал. 3, т. 1 вр. ал. 2, предл. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 54 от НК (пране на пари в особено големи размери и случаят е особено тежък). На подсъдимия е наложено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 5 години, като са присъединени наказанията „глоба“ в размер на 10 000 лв. и „лишаване от право да извършва търговска дейност“ за срок от 2 години.

С присъдата Д. Г. Д. е признат за виновен в това, че от 27.02.2008 г. до 07.04.2008 г. на територията на гр. София и гр. Враца извършил престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. 2, т. 2 вр. ал. 2 и чл. 54 от НК (участие в ОПГ, създадена с цел да върши престъпления против финансовата, данъчната и осигурителната система). Признат е за виновен и по чл. 253, ал. 5 вр. ал. 3, т. 1 вр. ал. 2, предл. 2 вр. ал. 1 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК (пране на пари в особено големи размери и случаят е особено тежък). Наложено му е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, присъединено е наказанието „глоба“ в размер на 5000 лв. На основание чл. 253, ал. 6 от НК е отнета в полза на държавата парична сума в размер на 655 000 щ. д. с левова равностойност 816 981,50 лв.

С присъдата С. Н. Ч. е признат за виновен в това, че от 27.02.2008 г. до 07.04.2008 г. на територията на гр. София и гр. Враца извършил престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. 3, т. 2 вр. ал. 2 и чл. 54 НК (участие в ОПГ, създадена с цел да върши престъпления против финансовата, данъчната и осигурителната система). Признат е за виновен и по чл. 253, ал. 5 вр. ал. 3, т. 1 вр. ал. 2, предл. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК (пране на пари в особено големи размери и случаят е особено тежък). Наложено му е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 години, като към него е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 7000 лв. На основание чл. 253, ал. 6 от НК е отнета в полза на държавата парична сума в размер на 306 225 щ. д. с левова равностойност 381 076,60 лв.

В касационните жалби се посочват всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК – нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наказанията, като се иска отмяна на атакуваното въззивно решение и решаване на делото по същество, като бъдат оправдани подсъдимите или намалени техните наказания.

17.02.2023 г. – н. д. № 11/2023 г., III н. о., докладчик: Христина Михова

Касационното производство е иницирано по жалби на подсъдимите В. Г. А., Л. В. М., Н. Х. Х. и К. И. Х. срещу въззивното решение от 27.07.2022 г. по в.н.о.х.д. № 212/2019 г. на Софийския апелативен съд – АСНС – закрит, с което е потвърдена присъдата от 05.02.2019 г. по н.о.х.д. № 471/2019 г. на СНС. С нея подсъдимите са признати за виновни по обвинението в престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК – участие в ОПГ, създадена с користна цел, като Л. В. М. е оправдан относно правната квалификация по чл. 321, ал. 3, т. 1 по първоначално повдигнатото обвинение и изпълнителното деяние да е ръководил посочената ОПГ, а останалите подсъдими са оправдани за участието в същата ОПГ с ръководител Л. В. М. За престъплението по чл. 321, ал. 3, пр.

2, т. 2 вр. ал. 2 вр. чл. 54 от НК съдът е наложил на всеки от подсъдимите наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години. По второто и третото обвинения подсъдимите са признати за виновни за престъпление по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, пр. 1, т. 6 и т. 7 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК, включващо деяния, осъществени при продължавана престъпна дейност, отнасящи се до избягване на установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери. За второто обвинение на всеки от подсъдимите са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 4 години и „конфискация“ на ½ идеална част от съответното недвижимо, респективно движимо имущество, а за третото – на всеки от подсъдимите са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 3 години и „конфискация“ на ½ идеална част от съответното движимо, респективно недвижимо имущество. За всеки от подсъдимите е определено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ измежду наложените им, а именно „лишаване от свобода“ за 4 години, като за всеки от подсъдимите е присъединено наказанието „конфискация“.

В касационните жалби се изтъкват доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наложените наказания. Отправени са искания за отмяна на въззивното решение и връщане на делото на въззивния или на първоинстанционния съд, признаване на подсъдимите за невиновни, като при условията на алтернативност е отправена молба за прилагане на института на условното осъждане за отлагане изпълнението на наказанията.